

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 439

гр. София, 12.01.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 12.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **343** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от 09.01.2024г.,разпределена и докладвана за незабавно произнасяне на настоящият състав,днес – 12.01.2024г. Жалбата е подадена от съдия М. П.,ЕГН [ЕГН], с посочен служебен адрес: [населено място], [улица],тел.: [ЕГН], срещу Заповед № АС-605/29.12.2023г. на председателя на Районен съд – София с която е изменена предходна негова заповед № АС-53/13.02.2023г. и като следствие е предвидено, че по отношение на жалбоподателя в системата за случайно разпределение на дела следва да се заложи 75% натовареност наместо предходно определените 60%, както и,че жалбоподателят следва да бъде включен в разпределение за даване на седмични дежурства от каквито задължения е бил изключен по силата на изменената заповед.

Към жалбата е депозирано искане за спиране предварителното изпълнение на заповедта,поради потенциалната опасност от влошаване здравословното му състояние при незабавно изпълнение нареждането на работодателя, с оглед наличието на експертно решение № 90094/13.01.2023г. на ТЕЛК към Втора МБАЛ С.-ЕАД с което му е определена 50% трайно намалена работоспособност, считано до 01.01.2026г. При разглеждане на така депозираната жалба и преценка нейната допустимост, а оттам и допустимостта на акцесорно депозираното искане по чл.166 ал.2 АПК, съдът съобрази:

С решение № 21/26.10.1995 г. по к.д. № 18/1995 г.Конституционният съд е имал възможност да постанови, че „Съгласно чл. 120, ал. 2 от Конституцията, гражданите и юридическите лица могат да обжалват пред съдилищата всички административни актове, включително вътрешнослужебните, щом тези актове нарушават или застрашават техни права или законни интереси и не са изключени изрично със закон от съдебно обжалване“. Видно от така посоченото решение, „Разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията обхваща "всички административни актове", без оглед на техния характер и теоретична квалификация....

... Очевидно е, че конституционната разпоредба създава единно материалноправно основание за съдебно обжалване на различни по вид административни актове. Сложността и многообразието на държавната дейност не позволяват изброяване и класифициране на административните актове в конституционни разпоредби. Поради това необходимостта от ограничаване на общата клауза за обжалваемост на административни актове в определени случаи е призната в чл. 120, ал. 2 от Конституцията чрез препращане към закона. Единствено законодателният орган може чрез закон да изключи определени административни актове от кръга на съдебно обжалваемите актове...

...Законовата или доктринална квалификация на един административен акт като нормативен, индивидуален или общ, вътрешноведомствен или външен, не може да бъде конституционен критерий и не изключва този акт *ex constitutionae* (по силата на Конституцията) от кръга на съдебно обжалваемите актове.“

В този смисъл и като съобрази, че по отношение обжалваемостта на посочената категория актове не е налице нормативно предвидено ограничение, а успоредно с това – съществуването на засягането, произтичащо и свързано с изискване за определяне намалена и различна по вид степен на товареност, произтичаща от здравословното състояние на съдията през призмата на представеното ТЕЛК удостоверение и съществуването на оспореното волеизявление, съдът приема, че е налице лично, пряко и индивидуално засягане на основна категория права на жалбоподателя, при което вътрешнослужебният характер на акта не е в състояние сам по себе си да предопредели неговата съдебна необжалваемост.

Като продължение - жалбата е подадена в срок, от активно легитимирано лице и при съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения съобразно чл. 150 и чл. 151 АПК, поради това същата е допустима, съответно - допустимо би било и акцесорното искане по чл. 166 ал. 2 АПК, но при спазване останалите условия инкорпорирани в самата норма.

Така за да бъде допустимо за разглеждане едно подобно искане, то следва да е налице допуснато със закон или по разпореждане на органа, предварително изпълнение на акта.

В светлината на настоящият казус съдът намира искането за безпредметно. Оспорената заповед не се ползва с предварително изпълнение нито по силата на закона, нито по силата на нарочно включено в или към заповедта разпореждане на постановилият я орган.

В този смисъл и по отношение действието на заповедта относима е нормата на чл. 166 ал. 1 АПК предвиждаща суспензивен спрямо изпълнението ефект на съдебно подадената жалба.

По силата на чл. 65 изр. първо ЗСВ всички съдилища са юридически лица на бюджетна издръжка и се представляват от административния ръководител или друго определено лице. При осъществяване на функциите на административен ръководител се издават заповеди, разпореждания и правила съобразно определената в закона компетентност.

По отношение правомощията на председателя на районен съд съобразно чл. 80 ЗСВ и издаваните при упражняването им актове съобразно чл. 80 ал. 2 ЗСВ не е предвидено предварително изпълнение, така, както това е предвидено по отношение на актовете на други органи по ЗСВ.

Успоредно с това и видно от съдържанието на самата Заповед, не се установява в нея

да включено разпореждане за предварително изпълнение,което съдът да прецени при разглеждане настоящото искане.

Изложеното в т.2 на оспорената заповед „считано от 1.01.2024г. за срока на цитираното по-горе експертно решение – до 01.01.2026г.,съдия М. Т. П., председател на 106 състав при Наказателно отделение на СРС, да бъде включен в разпределението за даване на седмични дежурства в рамките на отделението.“ представлява срок на действие на самата заповед, а не разпореждане обуславящо предварителната и изпълняемост. В този смисъл суспензивния ефект на жалбата се проявява и по отношение на определеният срок на действие на заповедта.

С оглед изложеното, искането искането се явява безпредметно и като такова следва да се остави без разглеждане.

Поради това и на основание чл.166 ал.2, Административен съд София-град,74 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на М. П., ЕГН [ЕГН], за спиране предварителното изпълнение на Заповед № АС-605/29.12.2023г. на председателя на Районен съд – София.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: